

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-2114/2025-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
i
R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Nikolini Labuhar Bazina, u pravnoj stvari tužitelja Dragutina Đurđevića iz Luga Zabočkog, Lug Zabočki 12, OIB: 37393080267, zastupanog po punomoćniku Domagoju Kovaču, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika ZAGREBAČKOG ELEKTRIČNOG TRAMVAJA d.o.o., Zagreb, Ozaljska 105, OIB: 82031999604, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 11. rujna 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Dejana Đide, odvjetničkog vježbenika i punomoćnice tuženika Ivane Baričević, diplomirane pravnice, 22. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKOM ELEKTRIČNOM TRAMVAJU d.o.o. isplatiti tužitelju Dragutinu Đurđeviću iznos od 3.168,24 EUR te zateznu kamatu, osim zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržane u svakom pojedinom bruto iznosu, koja teče na iznos od:

- 48,09 EUR od 16. prosinca 2020. do isplate,
- 63,16 EUR od 16. siječnja 2021. do isplate,
- 9,91 EUR od 16. veljače 2021. do isplate,
- 95,59 EUR od 16. ožujka 2021. do isplate,
- 110,68 EUR od 16. travnja 2021. do isplate,
- 74,11 EUR od 16. svibnja 2021. do isplate,
- 96,79 EUR od 16. lipnja 2021. do isplate,
- 105,03 EUR od 16. srpnja 2021. do isplate,
- 105,37 EUR od 16. kolovoza 2021. do isplate,
- 103,95 EUR od 16. rujna 2021. do isplate,
- 106,26 EUR od 16. listopada 2021. do isplate,
- 88,56 EUR od 16. studenoga 2021. do isplate,
- 95,34 EUR od 16. prosinca 2021. do isplate,
- 91,55 EUR od 16. siječnja 2022. do isplate,
- 76,50 EUR od 16. veljače 2022. do isplate,
- 95,73 EUR od 16. ožujka 2022. do isplate,
- 110,47 EUR od 16. travnja 2022. do isplate,
- 101,45 EUR od 16. svibnja 2022. do isplate,

- 105,68 EUR od 16. lipnja 2022. do isplate,
- 106,40 EUR od 16. srpnja 2022. do isplate,
- 67,89 EUR od 16. kolovoza 2022. do isplate,
- 88,06 EUR od 16. rujna 2022. do isplate,
- 106,77 EUR od 16. listopada 2022. do isplate,
- 104,32 EUR od 16. studenoga 2022. do isplate,
- 106,62 EUR od 16. prosinca 2022. do isplate,
- 108,91 EUR od 16. siječnja 2023. do isplate,
- 106,88 EUR od 16. veljače 2023. do isplate,
- 105,87 EUR od 16. ožujka 2023. do isplate,
- 16,26 EUR od 16. travnja 2023. do isplate,
- 50,71 EUR od 16. svibnja 2023. do isplate,
- 58,59 EUR od 16. lipnja 2023. do isplate,
- 55,49 EUR od 16. srpnja 2023. do isplate,
- 54,66 EUR od 16. kolovoza 2023. do isplate,
- 59,27 EUR od 16. rujna 2023. do isplate,
- 53,36 EUR od 16. listopada 2023. do isplate,
- 55,96 EUR od 16. studenoga 2023. do isplate,
- 1,60 EUR od 16. prosinca 2023. do isplate,
- 1,52 EUR od 16. siječnja 2024. do isplate,
- 29,73 EUR od 16. veljače 2024. do isplate,
- 55,15 EUR od 16. ožujka 2024. do isplate, sve po stopi koja se od dospijeća do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKOM ELEKTRIČNOM TRAMVAJU d.o.o. naknaditi tužitelju Dragutinu Đurđeviću trošak parničnog postupka u iznosu od 1.625,00 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 22. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja Dragutina Đurđevića za naknadu troška postupka u preostalom iznosu od 250,00 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude do isplate.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je tužba tužitelja Dragutina Đurđevića od 12. studenoga 2025. povučena za iznos od 1.755,10 EUR zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi u bitnome navodi da je temeljem ugovora o radu od 18. rujna 2002. zaposlen kod tuženika na radnom mjestu "kontrolor karata I" s koeficijentom složenosti poslova 2,00 na temelju kojeg je tužitelju vršen obračun plaće sukladno Kolektivnom ugovoru. Kolektivni ugovor za radnike kod tuženika od 31. prosinca 2019. u članku 67. uređuje osnovnu plaću radnika definirajući da osnovnu plaću radnika za puno radno vrijeme čini zbroj umnoška osnovice i koeficijenta karakteristične skupine poslova i zadaća u koju je razvrstano radno mjesto na koje je radnik raspoređen, stalnog dodatka i dodatka na radni staž. Uz radno mjesto na koje je raspoređen tužitelj, općim aktom tuženika sistematizirano je i radno mjesto "kontrolor karata II", koeficijent složenosti 2,20. Radnici na radnim mjestima "kontrolor karata I" i "kontrolor karata II", suštinski obavljaju identične poslove i iste složenosti. Tužitelju je za jednak posao isplaćivana za 10% manja plaća od plaće radnika koji je raspoređen na radno mjesto "kontrolor karata II", stoga smatra da je diskriminiran u odnosu na druge radnike tuženika koji obavljaju jednak posao. Odredbe o određivanju i jednakosti plaća sadržane u članku 90. i 91. Zakona o radu ne uređuju jednakost plaća žena i muškaraca, već općenito uređuju jednakost plaća istih radnih mjesta. Slijedom navedenog, potražuje isplatu razlike plaće i naknade plaće.

2. Sukladno rješenju suda od 8. siječnja 2026. tužitelj je dopunio tužbu te je postavio određeni tužbeni zahtjev u pogledu glavne stvari i sporednih potraživanja na način da traži isplatu razlike plaće u ukupnom iznosu od 4.923,34 EUR s pripadajućim zateznim kamatama za razdoblje od rujna 2020. do ožujka 2024.

3. Tužitelj je podneskom od 25. svibnja 2026., nakon što je tuženik dostavio obračun potraživanja, uredio tužbeni zahtjev te je smanjio prvotno postavljeni tužbeni zahtjev, što predstavlja povlačenje tužbe za iznos od 1.755,10 EUR zajedno s pripadajućim zateznim kamatama (tako i VSRH u rješenju od 6. rujna 2022. poslovnog broja Rev-899/2022). Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 193. stavka 2. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 143/25.; dalje: ZPP), odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva tužitelja. Navodi kako tužitelj u tužbi pogrešno navodi da je kod tuženika zaposlen temeljem ugovora o radu od 18. rujna 2022. na radnom mjestu "kontrolor karata I". Prema podacima tuženika, tužitelj radi na radnom mjestu "kontrolor karata" u organizacijskoj jedinici Služba općih poslova, Odjel kontrole karata temeljem ugovora o radu zaključenog s tuženikom 8. travnja 2024. Nadalje, tužitelj u tužbi pogrešno navodi da je općim aktom tuženika za radno mjesto "kontrolor karata II" predviđen koeficijent složenosti poslova 2,20. Pravilnikom o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Zagrebačkog holdinga d.o.o., Podružnice Zagrebački električni tramvaj, koji je stupio na snagu 10. rujna 2015. uređena je unutar organizacije Podružnice Zagrebački električni tramvaj, sadržaj rada organizacijskih jedinica s razgraničenjem njihove nadležnosti, odgovornosti, poslovnih i funkcionalnih ovlaštenja unutar Podružnice, radna mjesta s uvjetima popunjavanja i koeficijentima vrednovanja i dodacima na otežane uvjete rada koji se odnose na organizaciju i sistematizaciju Podružnice. Prema Prilogu 3. – Katalogu radnih mjesta po grupama složenosti

poslova – Grupa složenosti poslova IV. (KV, SSS) 1,81 – 2,10, a koji je sastavni dio navedenog Pravilnika, utvrđena su sljedeća radna mjesta:

- kontrolor karata I – koeficijent složenosti poslova 2,00;
- kontrolor karata II – koeficijent složenosti poslova 2,10.

Nadalje, tužitelj navodi da radnici na radnim mjestima "kontrolor karata I" (koeficijent složenosti poslova 2,00) i "kontrolor karata II" (koeficijent složenosti poslova 2,10) suštinski obavljaju identične poslove iste složenosti. Ističe da se iz sadržaja tužbe ne može sa sigurnošću zaključiti da li tužitelj potražuje razliku plaće između koeficijenata složenosti poslova 2,00 i 2,10 ili između koeficijenata složenosti poslova 2,00 i 2,20. Tuženik predlaže da sud odbaci, podredno, da odbije tužbeni zahtjev tužitelja.

5. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom i čitanjem poruke elektroničke pošte od 30. listopada 2025. (str. 5 spisa), ugovora o radu od 11. veljače 2000. (str. 11-13 spisa), ugovora o radu od 12. kolovoza 1999. (str. 15-17 spisa), ugovora o radu od 1.3.1999. (str. 18-20 spisa), ugovora o radu od 21. travnja 2023. (str. 21-23 spisa), ugovora o radu od 8. travnja 2024. (str. 25-27 spisa), Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Zagrebačkog holdinga d.o.o., Podružnice Zagrebački električni tramvaj od 24. srpnja 2015. (str. 29-38 spisa), Priloga 3. Pravilniku o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Zagrebačkog električnog tramvaja - Katalog radnih mjesta po grupama složenosti poslova (str. 39-45 spisa), izvatka iz Kolektivnog ugovora za radnike u trgovačkom društvu Zagrebački električni tramvaj d.o.o. (str. 48-50 spisa), opisa poslova radnog mjesta Kontrolor karata III, II i I (str. 51-53 spisa), ugovora o radu za Dubravka Peroša, Sinišu Vidovića, Mariju Buljević, Milana Tomca (str. 54-75 spisa), isplatne liste za Milana Tomca (str. 76 spisa), izračuna potraživanja tužitelja (str. 141 spisa) te su saslušani svjedoci Dubravko Peroš (str. 148-149 spisa) i Stiv Novosel (str. 146-147 spisa) te tužitelj Dragutin Đurđević (str. 147 spisa).

6. Na ročištu održanom 11. rujna 2026., punomoćnici stranaka su naveli da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga te su predložili da se glavna rasprava zaključi. Sud je, uz suglasnost punomoćnika stranaka, odlučio da se daljnji dokazi neće izvoditi i zaključio je glavnu raspravu.

7. Temeljem tako provedenog postupka, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno odredbi članka 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja, kao radnika tuženika, za isplatu razlike plaće zbog primijenjenog manjeg koeficijenta prilikom obračuna i isplate plaća u razdoblju od studenoga 2020. do veljače 2024. i to razlike plaće:

- između koeficijenta 2,00 i 2,20 u razdoblju od 12. studenoga 2020. do 28. veljače 2023. i
- između koeficijenta 2,10 i 2,20 u razdoblju od 1. ožujka 2023. do 28. veljače 2024.

9. Među strankama nije sporno da je tužitelj zaposlen kod tuženika te da je u utuženom razdoblju imao sklopljene sljedeće ugovore o radu:

- ugovor o radu na određeno vrijeme od 19. svibnja 2017. za radno mjesto „Kontrolor karata I“ (koeficijent složenosti poslova 2,00),
- ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 24. travnja 2018. za radno mjesto „Kontrolor karata I“ (koeficijent složenosti poslova 2,00),

- ugovor o radu od 21. travnja 2023. za radno mjesto „Kontrolor karata“ (koeficijent složenosti poslova 2,10),
- ugovor o radu od 8. travnja 2024. za radno mjesto „Kontrolor karata“ (koeficijent složenosti poslova 2,20).

10. Sporno je u ovom predmetu je li tužitelj stavljen u nepovoljniji položaj u odnosu na druge radnike u utuženom razdoblju zbog činjenice da mu se plaća obračunavala po koeficijentu od 2,00, odnosno 2,10, umjesto po koeficijentu složenosti poslova 2,20 te jesu li poslovi na radnom mjestu kontrolor karata I, II i III kod tuženika u naravi isti poslovi, u smislu odredbe članka 91. Zakona o radu ("Narodne novine", broj 93/14. i 127/17.; dalje: ZR), za koje je poslodavac dužan isplaćivati jednaku osnovnu plaću za jednak rad, odnosno ima li tužitelj, slijedom toga, pravo na naknadu razlike u bruto plaći u iznosu razlike između koeficijenta 2,00, odnosno 2,10 i 2,20 za utuženo razdoblje.

11. Odredbom članka 91. stavka 1. ZR-a propisano je da je poslodavac dužan isplatiti jednaku plaću radnici i radniku za jednak rad i rad jednake vrijednosti, dok je odredbom članka 91. stavka 2. ZR-a propisano da se o radu jednake vrijednosti radi ako dvije osobe različitoga spola obavljaju isti posao u istim ili sličnim uvjetima ili bi mogle jedna drugu zamijeniti u odnosu na posao koji obavljaju, ako je rad koji jedna od njih obavlja slične naravi radu koji obavlja druga, a razlike između obavljenog posla i uvjeta pod kojima ih obavlja svaka od njih nemaju značaja u odnosu na narav posla u cijelosti ili se pojavljuju tako rijetko da ne utječu na narav posla u cijelosti, te ako je rad koji jedna od njih obavlja jednake vrijednosti kao rad koji obavlja druga, uzimajući u obzir kriterije kao što su stručna sprema, vještine, odgovornost, uvjeti u kojima se rad obavlja te je li rad fizičke naravi.

12. Pri tome odredbe Zakona o radu o jednakosti plaća za jednaki rad i rad jednake vrijednosti koje se odnose na jednakost plaća žene i muškarca sud tumači ekstenzivno tako da se ne odnose samo na osobe različitoga spola, nego općenito na jednakost plaća svih radnika koji obavljaju jednake poslove bez obzira na naziv radnog mjesta, što je ovdje slučaj. Takvo shvaćanje proizlazi i iz sudske prakse (presuda Županijskog suda u Rijeci od 12. rujna 2022. poslovnog broja Gž R-432/2020).

13. Iz iskaza svjedoka Dubravka Peroša i Stiva Novosela proizlazi da su dugogodišnji zaposlenici tuženika, da su obavljali poslove radnog mjesta kontrolora karata, a koji posao obuhvaća kontrolu ispravnosti karata putnika u autobusima i tramvajima, da im se plaća obračunavala i isplaćivala prema koeficijentu složenosti poslova u utuženom razdoblju 2,20 (Peroš) i 2,40 (Novosel), da poznaju tužitelja budući da su radili zajedno u timovima, a opisi poslova se ne razlikuju bez obzira na razliku u koeficijentu složenosti poslova.

14. Iz iskaza tužitelja Dragutina Đurđevića proizlazi da je u utuženom razdoblju obavljao poslove kontrolora karata. Tužitelj je zajedno s drugim kontrolorima karata radio u autobusima i tramvajima te je kontrolirao karte putnicima, s time da su radili u timovima od 2 do 3, a ponekad i 4 radnika. U timovima je radio s radnicima koji su bili kontrolori karata i koji su imali veći koeficijent od njega, ali razlike u opisu poslova nije bilo. Poznaje saslušane svjedoke i jedno vrijeme je radio i s njima u timu.

15. Sud je u cijelosti povjerovao iskazima navedenih svjedoka i tužitelja budući da su iskazivali uvjerljivo, životno i logično te u suglasju jedni s drugima, kao i u skladu s dokumentacijom priloženom u sudski spis.

16. Iz navedenih iskaza proizlazi da su svjedoci radnici tuženika koji obavljaju poslove radnog mjesta kontrolora karata kao i tužitelj, no dok su saslušani svjedoci prema svojim iskazima u utuženom razdoblju primali plaću obračunatu prema većem koeficijentu, tužiteljev koeficijent za izračun plaće u istom razdoblju je iznosio 2,00, odnosno 2,10, iako je radio iste poslove kao i svjedoci (kontrola ispravnosti voznih karata putnika u tramvajima i autobusima). Iz navedenoga proizlazi da ne postoji razlika između obavljanja poslova na radnim mjestima kontrolora karata I, II i III, kao što je to u postupku tvrdio tuženik, već da se radi o potpuno istim poslovima koji se obavljaju u timovima. Da se radi o potpuno istim poslovima vidljivo je i iz opisa poslova radnih mjesta Kontrolor karata III, II i I koji su priloženi u sudski spis (str. 51-53 spisa).

17. Odredbom članka 91. stavka 4. ZR-a propisano je da je ništetna odredba ugovora o radu, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili drugoga pravnog akta protivna članku 91. stavku 1. ZR-a. Stoga je za zaključiti da su ništetne i odredbe ugovora o radu koje je tužitelj sklopio s tuženikom, a kojima je koeficijent za obračun plaće tužitelja na radnom mjestu kontrolora karata utvrđen u visini 2,00, odnosno 2,10, umjesto u visini od 2,20. Naime, tužitelj je u utuženom razdoblju obavljao isti posao kakav obavlja i nakon što je sklopio ugovor o radu s koeficijentom složenosti poslova u visini 2,20, u istim uvjetima kao i drugi zaposlenici tuženika na radnom mjestu kontrolora karata.

18. Slijedom navedenoga, na temelju izvedenih dokaza sud je utvrdio da je u razdoblju od studenoga 2020. do veljače 2024. tužitelj, kao zaposlenik tuženika na radnom mjestu kontrolora karata, primao plaću prema koeficijentu 2,00, odnosno 2,10, dok su u isto vrijeme drugi radnici tuženika koji su radili na istim poslovima primali plaću prema većem koeficijentu, iako su svi radili iste poslove kao i tužitelj. Stoga je sud, na temelju citiranih zakonskih odredbi, mišljenja da tužitelj osnovano potražuje razliku plaće u utuženom razdoblju.

19. Tuženik je u prilogu podneska od 22. svibnja 2026. dostavio izračun razlike plaće u utuženom periodu iz kojeg slijedi da bi tužitelju pripadala razlika plaće u visini 3.168,24 EUR. Tužitelj je podneskom od 25. svibnja 2026. uredio tužbeni zahtjev u skladu s izračunom tuženika. Slijedom navedenog, sud je tužitelju dosudio iznos od 3.168,24 EUR zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.

20. Ostali priloženi dokazi i navodi stranaka nisu posebno ocijenjeni jer isti nisu odlučni za rješavanje u ovoj pravnoj stvari.

21. Tužitelju je na mjesečne iznose glavnog potraživanja dosuđena zatezna kamata, na temelju odredbe članka 29. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.; dalje: ZOO) i članka 92. stavka 3. ZR-a, koja teče od 16. u mjesecu za prethodni mjesec do isplate, osim u dijelu koji se odnosi na isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza sadržan u bruto plaći. Stopa zatezne kamate je određena na temelju odredbe članka 29. stavka 2. i 8. ZOO-a. Stoga je odlučeno kao u točki I. izreke presude.

22. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. ZPP-a i članka 155. ZPP-a, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23. i 107/25.; dalje: Tarifa) prema vrijednosti konačno postavljenog tužbenog zahtjeva u iznosu od 3.168,24 EUR.

23. S obzirom na odredbe Tarife tužitelju su, kao potrebni za svrhovito vođenje parnice, priznati troškovi po osnovi odvjetničkog zastupanja i to za:

- sastav tužbe od 12. studenoga 2025. (Tbr. 7/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 200,00 EUR;
- sastav podneska od 17. siječnja 2026. (Tbr. 8/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 200,00 EUR;

- sastav podneska od 25. svibnja 2026. (Tbr. 8/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 200,00 EUR;

- zastupanje na ročištu 27. travnja 2026. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 200,00 EUR;

- zastupanje na ročištu 24. srpnja 2026. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 200,00 EUR;

- zastupanje na ročištu 11. rujna 2026. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 200,00 EUR;

- zastupanje na ročištu za objavu (Tbr. 9/3 i Tbr. 54 Tarife) iznos od 100,00 EUR;

što ukupno iznosi 1.300,00 EUR. Na taj iznos prema Tbr. 46. Tarife tužitelju je valjalo obračunati pripadajući porez na dodanu vrijednost u iznosu od 25% (325,00 EUR). Dakle, tužitelju je priznat trošak postupka za zastupanje po odvjetniku u iznosu od 1.625,00 EUR. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

24. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 31. prosinca 2025. jer isti nije bio potreban za vođenje ovog postupka. Navode iz predmetnog podneska, tužitelj je mogao iznijeti već u tužbi, kao i priložiti dokumentaciju koja je dostavljena u spis. Stoga je, na temelju odredbe članka 155. stavka 1. ZPP-a, odlučeno kao u točki III. izreke ove presude.

25. Na dosuđeni parnični trošak tužitelju je dosuđena zatezna kamata koja teče od dana donošenja presude do isplate, sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP-a, u visini određenoj člankom 29. stavcima 2. i 8. ZOO-a.

26. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 22. listopada 2026.

Sutkinja
Nikolina Labuhar Bazina

Dokument je elektronički potpisan:

Nikolina Labuhar
Bazina

Vrijeme potpisivanja:

22-10-2026
14:00:32

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3034373535333732393739
OU=Signature
S=Labuhar Bazina
G=Nikolina
CN=Nikolina Labuhar Bazina

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka opravka iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP-a).

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-0746a**

Kontrolni broj: **00f84-e1996-58d74**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nikolina Labuhar Bazina, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.